

enter. At faae denne Trang afhjulpet, dertil er det, at mit Forslag sigter. Det er, tør jeg udtale, et temmelig almindeligt Folkeønske, at noget Saadant skeer, og dette Ønske er saa billigt og rimeligt, at jeg ikke haaber, at Rogen vil have Noget at indvende derimod; thi efter vore Forhold er det dog i Grunden Staten, der siger: „Jeg alene curerer, helbreder, eller forqvæler Eder“, men saa bør Staten ogsaa tage Hensyn til, at Folk dog maa have en lille Smule Lov til at sige, at de dog helst ville cureres paa den Maade, som de synes bedst om, og naar de ønske, at det maa skee efter et System, som igjennem mangfoldige Aar, et Par Mennefsalder, har gjort sig gjældende, kan man dog virkelig ikke længere lade, som man er aldeles uvidende om og ikke kjennder Noget til det heri Landet — det gaaer virkelig ikke an.

Med disse saa indledende Ord skal jeg, inden her at indlade mig paa nogenformhelt Detail, tillade mig at anbefale mit Forslag til det ærede Thing's Opmærksomhed.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Man gif derefter til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkaft til Lov om Lønning for de i Kongeriget's Ministerier ansatte Embedsmænd (Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 309).

Timestab: Der er af den høie Regjering blevet forelagt forskjelligte Lovudkast, sigtende til en Forhøielse i Embedsmændenes Gagering; det er vistnok et almindeligt Ønske heri Salen, at Embedsmændenes Gager skulle være overeensstemmende med deres Stillinger og med deres Fornødenheder, samt at det maatte staae i Landets Magt i saadanne Tilfælde, hvor dette Ønske ikke er fyldstgjort, at forøge Gagerne, indtil de bleve passende. Et andet Spørgsmaal er det vistnok derimod, hvorvidt det er rigtigt for Rigsdagen at gaae ind paa de Fordringer, som her ere stillede af det høie Ministerium; thi det er en vitterlig Sag, at Omkostningerne ved at bestyre vort

lille Fædreland allerede ere særdeles store; de ere særdeles store, idet vi ikke alene maae tage Hensyn til dem, vi see i Budgettet, og som ere den ringeste Deel, men vi maae ogsaa tage dem med, som vi ikke see, nemlig de Summer, hvormed vi lønne Herredsfogderne og de lige med dem stillede Embedsmænd, hvilke Titler de have, hvis Indtægter jo ere meget rigelige; dernæst maa man medregne den vistnok lavt anslaaede $1\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler, hvormed Staten lønner Geistligheden. Naar vi lægge alle disse Summer sammen, vil man vistnok finde, at Omkostningerne ved at administrere vort lille Fædreland, Kongeriget Danmark, med sin $1\frac{1}{2}$ Million Indbyggere, ere i og for sig meget store. Nu er der fremkommet en Række af Forslag til en Forhøielse i Embedsmændenes Gager; hvor stor denne Forhøielse vil blive, har det ikke været mig muligt at udfinde i den Tid, som har været levnet mig til dette Arbejde. Der var en meget æret Rigsdagsmand (Tscherning), som forleden Dag, efterat den sidste Sagelov var forelagt, anslog Forhøielsen til 120,000 Rd. og det maa vistnok ogsaa antages for at være Minimum af det Tillæg til Embedsmændenes Gager, som vil fremkomme, hvis disse Love vedtages. I en Række af Aar har Regjeringen fordret en Forøgelse i Embedsmændenes Gager, og Rigsdagen har bestandig anmodet Regjeringen om at komme med en almindelig Lov desangaaende, idet vi troede, at der med denne Lov vilde have været forenet en anden Lov, der indeholdt en saadan Omordning af Administrationen, at der blev færre Embedsmænd, hvilket Mange ansaae for et Skridt, der nødvendigvis maatte gjøres, og hvorved det ogsaa vilde blive muligt at lønne dem, der bleve tilbage, bedre end hidtil. Efterat der var gaaet en Deel Aar hen, kom man til det saakaldte „Bygprincip“, som gjælder endnu, og om hvilket man ikke kan sige, at det har været underkastet en saadan Prøve, at det ligefrem kan forkastes, at det er aldeles forkasteligt; det vil nu, idetmindste efter min Mening, være en meget betænkkelig Sag at bevilge et saa stort Tillæg i Embedsmændenes Gager, og det forekommer mig, at det høitærede Thing vel maa lægge Mærke til, hvad det i saa Henseende